

Oxford-gruppen i Oslo fyller to teatre og Handelsstandens festsal

**Tre møter søndag formiddag
med utfordring til ansvars-
følelsen**

Brev fra „Sarpen“'s korrespondent

Da dørene til Det Nye Teater blev åpnet kl. 12.30 for Oxfordmøtet søndag blev teatret fylt på få minutter av de innbudne, som alt lenge før hadde samlet sig i Rosenkrantzgaten. De som ikke kom inn blev så av arrangementene ført til Det Norske Teatret som ligger i Bøndernes hus i naaboiedommen. Også dette blev fylt med det samme, og derfor måtte også den store festssalen i Oslo Handelsstands Forening tas i bruk, en eventualitet som møtets arrangør var forberedt på. Møtet i Det Nye Teater blev ledet av Fredrik Ramm, i Det Norske Teatret av overrettssakfører Lauritz Johnson og i Handelsstanden av ingeniør Christian Bugge.

Hovedmotivet i de tre møtederes taler var som det het i innbydelsen at bakgrunnen for møtet er verdenssituasjonen idag som har fremkaldt angst og rådløshet. Dette er heller ikke noe å undres over, sa talerne, for alt hvad pessimistene frykter slår til og det ser ut til at en blind skjebne tommer med menneskene og den kan like godt lede oss til katastrofe som til noe annet. Menneskene og nasjonene blir mere og mere isolerte, og vi frykter mere og mere de nedbrytende kreftene fra andre folk.

— Vi som har innbuddt til dette møtet, sa Fredrik Ramm, har imidlertid gjort den erfaring at Gud gjør oss til herrer over den blinde skjebne og gjør oss fri. Vi har erfaret at løgn ikke behøver løgn, at ondt skaper ondt og at krig ikke behøver føre til

krig. For Gud har en plan som omfatter vilje til fred mellom mann og hustru, barn og foreldre, klasse og klasse, folk og folk. Og dermed kan vi komme ut av den permanente krisetilstanden og inn i et folkefellesskap av fred og forståelse. — De som skal tale til oss idag er almindelige mennesker som har funnet Guds plan for sitt liv og sitt yrke. De kommer fra Oslostatene og de ser at de moralsk oprustede Oslo-stater betegner den største fredsgaranti i verden idag. Og det er en aktiv fred, ikke en fred som den vi har idag som bare er en tilstand, hvori der ikke er militær krig. I fire år har Gud nå forvandlet mig fra å være en ensom og destruktiv journalist til å bli et menneske som brukes av Gud til konstruktiv arbeide i mitt hjem og i mitt yrke. Vi tror at alle individer kan bli slike krefter, at alle klasser kan bli. Alle folk. At verden under Guds ledelse kan leve i fred. Vi vet at kristen-

dommer ikke skal forbli en bevegelse i nasjonen som så mange andre, men bli nasjonen, verden i bevegelse.

Den svenske forfatter Harry Bloomberg var første taler og vidnet om, hvordan han gjennem personlig kristendom hadde fått adgang til et fellesskap som han ikke hadde funnet i arbeiderbevegelsen fordi han selv hadde isolert seg i sitt eget liv.

Direktør Kjell Lund ved Sulitjelma gruber fortalte om hvordan han hadde tatt kristendommen inn i sitt liv som en aktiv kraft, og hvordan han hadde løst en meget vanskelig sak ved direkte å be om Guds hjelp.

Fru Aagot Lund fortalte om hvordan hennes liv var gjenkjapt.

Derefter gav to unge finner, svensk-finnen Fred. Runenberg og finsk-finnen Ilpo Sirkka sine vidnesbyrd om, hvordan de gjennem kristendommen hadde funnet en vei som kunde forene de kulturelle og sproglige motsetningene mellom svensker og finner.

Domprost Paul Brodersen fra Kjøbenhavn viste, hvordan verdens skjebne er avhengig av den enkeltes innsats og skildret hvordan han i sitt liv var ført ut av en teoretisk og kontemplativ kristendom til en aktiv og livsforvandlende.

Den svenske dikter Bertil Malmberg fortalte hvordan kristendommen hadde gjort revolusjon i hans liv og hans ekteskap og leste så noen dikt av sin nyeste diktsamling som skildrer en sjels utvikling fra determinismen til kristen frihet.

Lagerarbeider Ola Hoff fra Stavanger fortalte hvordan kristendommen hadde inspirert og utvidet hans syn på socialismen og skapt en kjærlighet som gikk over klassene.

Ingeniør Fr. Grude fra Stavanger fortalte også, hvordan han i kristendommen hadde oplevet og vist ham at meget av hans politiske arbeide hadde virket til å skape hat og splid, nå så han hvorledes Kristus kunde forene.

Ingeniør Sigurd Evensen, fra Stavanger, som er en av byens fremstående socialister, fortalte om hvordan han i lang tid hadde vært en Nikodemus,

men hvordan han etter    ha tatt sin beslutning var blitt fri for kompleksen. Han fortalte også dypt personlig om den utvidede sociale samvittighet kristendommen hadde gitt ham.

Inger Bugge, Skedsmo, fortalte om den nye frihet i omgangen mellom unge piker og gutter som kristendommen gir.

Derefter avgav den hollandske charg   d'affaires i Oslo Schelius et vidnesbyrd og bragte en personlig hilsen fra utenriksm  nister Patijn som selv er i gruppen.

Så talte den hollandske gruppeleder Jan de Bordes og fortalte om hvordan han i kristendommen hadde lært    kjenne en nasjons forsonende kraft og hvordan han s  t at Norge og Holland kunne samarbeide på et helt nytt plan.

Posttjenestemann Ture Oskarsson fra Borlänge i Dalarne gav så en fremstilling av den utvidelse av hans sociale og politiske syn gruppearbeidet førte til, og hvordan han var kommet inn i et fellesskap med andre klasser.

Randulf Haslund talte som en der tilhører den nye generasjon og fortalte om det arbeide som han hadde sett bli utført av gruppen rundt om i verden.

Advokat Erling Wikborg avsluttet møtet med en personlig appell.

Det var bare en mening om at m  tene betegnet en voldsom utfordring og appell til den personlige ansvarsfølelse. Blandt de innbudte så man en rekke landskjente representanter for norsk kulturliv, politikk, kunst, videnskap og kirke, og der var i de tre lokaler d  dsstilhet i de henved to timer m  tene varte.

Fr

Oxfordgruppe-m  tene igår.

Morgenbladet
1. 11. 38

Overfylte hus i Calmeyergaten og V  r Frelsers kirke.

Det var overfylt i Calmeyergaten lenge før det store Oxfordm  tet begynte ig  rtaften under Randulf Haslunds ledelse. Over tre tusen mennesker hørte på de 18 talere som ved sine innlegg redgjorde for hvordan kristendommen gjennem Oxfordbevegelsen var kommet inn i deres liv, og hadde forårsaket en fullständig omveltning i livssyn og livsinnstilling. Der var representanter for alle livsyrker, i alle aldre — fra hjem og bedrifter og forretninger, husmødre og arbeidere og studenter. Fru Birte Johnson og fru sognepr  st Basberg fremhevet hvordan kristendommen hadde bragt velsignelse med sig til hjemmene deres, disponent Christian Bugge og direktør

Kjell Lund fra Sulitjelma påpekte at det er gjennem den alle vanskeligheter og problemer — såvel i privatlivet som når det gjelder forretningslivet og sociale spørsmål — finner sin løsning.

Den 19-  rige Else Margrethe Alfsen fant stemningen og forholdet i hjemmet helt forandret den dagen hun lot Guds vilje r  de, istedenfor    trumfe sin egen igjennem.

— Jeg har alltid elsket friheten, sa cand. jur. Eckhoff. Nu har jeg opdaget at det var egoismen jeg elsket. Hos de kristne fant jeg friheten.

Den ene efter den andre stod frem og viste at de hadde høstet samme erfaringer, det var gjennem kristendommen de hadde fått s  ine op for ekte verdier og lært    gjennemske all kamuflert egoisme og løgn. To unge svenske studenter, Harald Lindstr  m og Jan Westerberg fra Uppsala, beskrev hvordan de fire absolute krav hadde grep i deres og andre studenter s live.

— Teoriene er i god orden, livet i mindre god orden, sa forfatteren Harry Blomberg. Gamle begreper som frihet og broderskap ble minindre og mindre for mig — til Oxfordbevegelsen kom til mig. Som eksempel på hvordan kristendommen virkelig kan klare    fjerne rasenh  t og strid folk imellem var de to finske ungdommer Fred Runenberg og Ilpo Sirkka, som representerete det svenske og finske partiet

i Finnland, og f  r hadde motarbeidet hverandre på alle m  ter, men nu inns  t at det var ikke slik de skulde bruke sin kraft.

Den store forsamling hørte i stillhet på de delvis sterkt gripende vidnesbyrdene, og Oxfordgruppens sang, «Brobyggersangen», ble fremført av et kraftig kor.

Samtidig med møtet i Calmeyergaten blev der holdt et møte for alle dem som ikke kom inn der, i Vår Frelsers kirke under professor Skards ledelse, hvor de samme talere optrådte.

Houseparty i Larkollen.

Oxfordgruppen i Østfold skal i Bededagshelgen ha houseparty i Larkollen for lærere og foreldre. Der er anmeldt 200 deltagere, og man håper    kunne skaffe plass for dem på stedets to hoteller, på pensjonatene og hos private. Muligens kan der bli plass for noen få til. Deltagerne kommer fra hele Østfold, samtlige Østfoldbyers oxfordgrupper er sammen om arrangementet.

Der ventes endel oxfordm  nnesker fra Oslo, ellers kommer teamene til    bestå av gruppebevegelsens tilhengere i Østfold.

Housepartyets ansvarlige leder er skoleinspektør O. Th. Urdahl, Fredrikstad.

Moss Avis

1. 11. 38

M  tene begynner torsdag ettermiddag og varer til og med sondag.